

CARTA DELS LECTORS

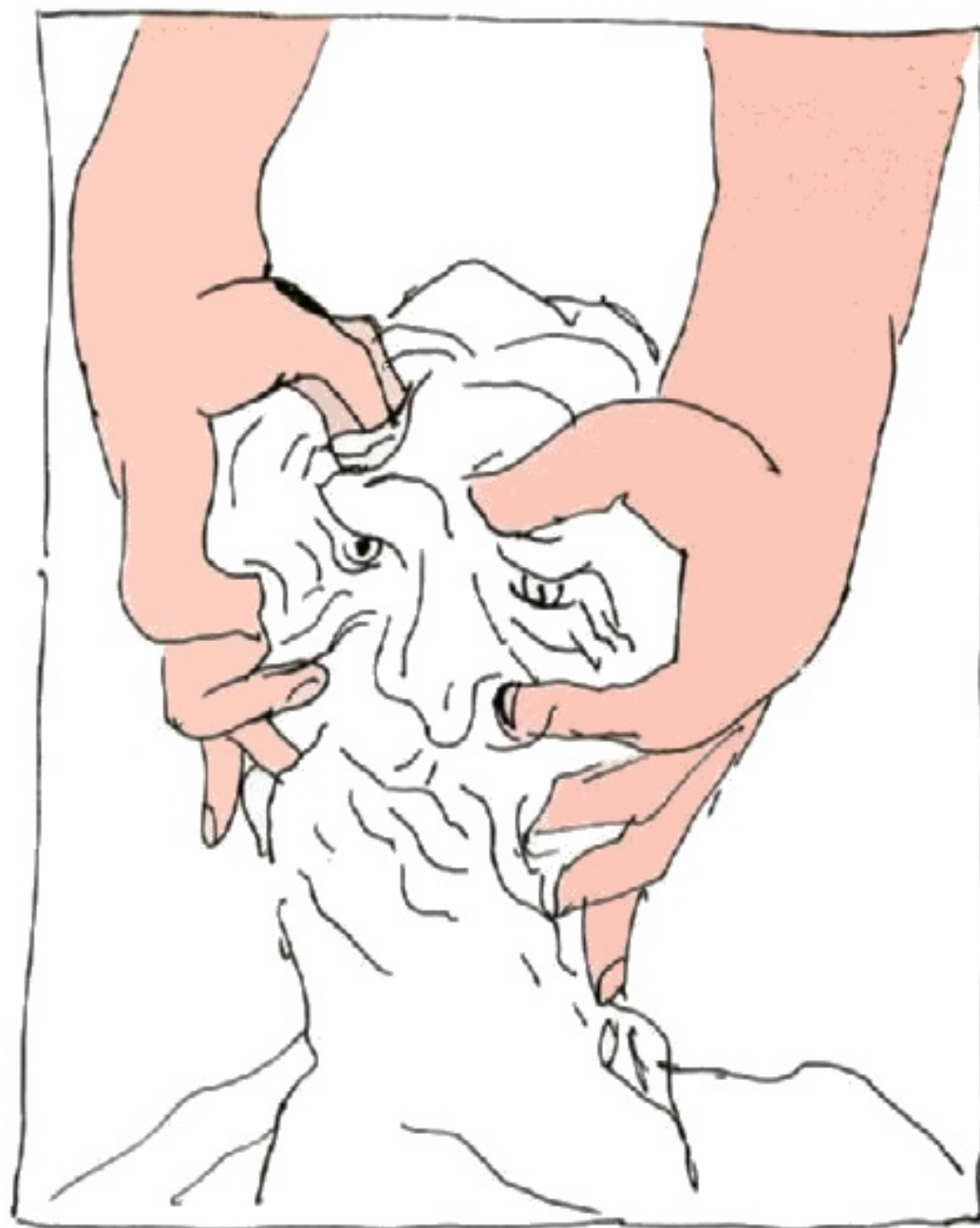
Deixeu-lo d'una vegada en pau! Millor que segueixi en la clandestinitat

ve de la pàgina 3

només altament perillós pels policies i el sistema, sinó que a hores d'ara, després de 50 anys, continuen sent tan perilloses i incòmodes les seves idees i pràctiques subversives, que els servidors del poder polític establert l'han de transformar en un reclam i mercaderia democràtica. Per més que trafiqueu amb la seva vida, en Salvador mai serà vostre. Ell, és i serà sempre, d'aquells que s'enfronten a l'ordre injust imposat i que lluiten de debò per una societat alliberada de dones i homes plenament lliures.

El súmmum de tot ha estat el documental emès per la televisió catalana, TV3: "Puig Antich, el llibre vermell". El seu director, Xavier Sanjuan, entre d'altres, havia promès reiteradament a companys del Salvador i del seu entorn que, ara sí... perquè era just i necessari... hi hauria una part important del documental en què explicarien el context històric, la trajectòria política d'en Salvador, i què era el MIL (Movimiento Iberico de Liberación), etc.

Gran ha estat la sorpresa en veure que finalment no hi ha hagut res d'això. Han estat enganyats i estafats, amb la sorpresa d'un

narrador amb un protagonisme desmesurat que descriu a Puig Antich "com un membre armat del MIL", i com a "inexpert".

No sé per què, tot plegat em recorda el poema d'ara fa cinquanta anys d'en Josep Miquel Servià, "D'aquí a quatre hores", que acaba així: "Una llarga filera de tricorns ens barra el pas i ens punxa el sentiment. Tu, ets ple de vida i encara a hores d'ara d'esperança.

*D'aquí a quatre hores, seràs només un nom.
El nom d'un mort flamant, reivindicable;
amb el que alguns polítics sense sang,
que es diuen esquerrans
i no han fet res per treure't el dogal d'una mort certa,
se'n faran pantagruèlica venjança
per els seus bruts, hipòcrites brams d'ase.*

*D'aquí a quatre hores passaràs a ser l'incòmode record
per la consciència d'alguns
que han fet veure que lluitaven,
i que el primer cluc d'ull que els ofereixin,
pactaran un seient al presbiteri,
amb els mateixos que, d'aquí a quatre hores,
vint-i-sis anys només, et mataran.*

